

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

17 kwietnia 2011 r. Nr 58 (74)/11

Giotto di Bondone, Wjazd do Jerozolimy

Temat tygodnia

TRIDUUM PASCHALNE CZAS TRZECH ŚWIĘTYCH DNI

Wielu z nas słysząc „Triduum Paschalne” od razu myśli o trzech dniach - Wielkim Czwartku, Piątku i Sobocie. A gdzie podziła się Niedziela, najważniejszy dzień w czasie tych świąt? Problem wynika ze sposobu wyznaczania początku i końca dnia, który to według judaizmu rozpoczyna się i kończy z zachodem słońca (pomocą w zrozumieniu tego zagadnienia niech będzie mały schemacik).

Dlatego świętowanie każdej niedzieli rozpoczynamy już w sobotni wieczór.

WIELKI CZWARTEK - MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Msza Święta Wieczery Pańskiej, którą celebруем wieczorem w Wielki Czwartek, rozpoczyna Triduum Paschalne. Podczas tej Najświętszej Ofiary wspominamy wydarzenia z wiecznika - ustanowienie Eucharystii

Króluj nam, Chryste!

Po raz kolejny wypełniają się zapowiedzi Starego Testamentu o przyjściu Chrystusa, Króla Pokoju. Uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy przypomina także podróż Salomona do Gichonu. Po ogłoszeniu Salomona królem, Dawid rozkazał, aby jego syna posadzono na mulicę i uroczyście zaprowadzono na miejsce, gdzie miał zostać namaszczonego na króla. Ewangelista nie pozostawia więc wątpliwości, że do Jerozolimy przybywa oczekiwany od wieków Król Pokoju. Przedstawia Jezusa jako władcę duchowego i podkreśla, że jest On nie tylko oczekiwanym Chrystusem, ale także Bogiem. Przybywa jednak do ludzi jako władca

pokorny, przynoszący pokój i radość.

Po raz pierwszy Jezus zezwolił tłumom na entuzjastyczne i publiczne wyrazy szacunku dla swojej osoby. Z pewnością jednak nie wszyscy uczestnicy uroczystego wjazdu do Jerozolimy, nazywając Jezusa „Synem Dawida”, widzieli w Nim władcę duchowego. Dla wielu był On ziemskim królem, który wkracza do Świętego Miasta, aby odebrać władzę Rzymianom. Nie należy się więc dziwić, że towarzyszące Jezusowi tłumy zwolenników zniknęły w następnych dniach, gdy Jezus zawiódł ich oczekiwania.

**Spotkanie modlitwne w duchu Taizé odbędzie się w niedzielę 17 kwietnia
o godz. 20 w salce katechetycznej.**

Seminarium Odnowy Wiary

Serdecznie zapraszamy na Seminarium Odnowy Wiary, które startuje w naszej parafii w Czwartek Wielkanocny **28 kwietnia br. o godz. 19.00**. Spotkania odbywać się będą co tydzień, w czwartki, o godz. 19.00 i tak będzie przez 8 tygodni, a poprowadzi je wspólnota Odnowy w Duchu Świętym „Benedictus”. Seminarium ma na celu odnowić więź z Panem Bogiem. Składa się na nie codzienna osobista modlitwa oraz cotygodniowe spotkanie we wspólnocie.

Spotkanie kształtują trzy elementy: katecheza, dzielenie się w małych grupach życiem i modlitwą ostatniego tygodnia, oraz wspólna modlitwa.

Każdy tydzień ma określony temat, związany z najważniejszymi kwestiami dotyczącymi życia duchowego (m.in. problem rozeznawania duchowego, przebaczenia i uzdrowienia, działania Ducha Świętego, grzechu i nawrócenia, osobistej relacji z Bogiem itd.). Całość wieńczy modlitwa o wylanie darów Ducha Świętego.

Przyjdź, czekamy na Ciebie!

Beatyfikacja zamiast pochodu

Radomskie środowiska lewicowe zrezygnowały z organizacji pochodu pierwszomajowego ze względu na uroczystości beatyfikacyjne Jana Pawła II. „Większość członków i sympatyków SLD i OPZZ zdecydowała, aby w dniu beatyfikacji nie organizować żadnych imprez” – powiedział Bogdan Karaś, jeden z liderów Sojuszu Lewicy Demokratycznej

w Radomiu. Karaś wyjaśnił, że do członków i sympatyków środowisk lewicowych zostało skierowane pytanie, w jaki sposób w tym roku obchodzone będzie Święto Pracy. „Zdecydowana większość była za tym, aby odstąpić od organizacji tradycyjnego pochodu, aby nie zakłócać obchodów beatyfikacyjnych papieża-Polaka. Chcemy, aby w tym dniu Polacy mieli możliwość oglądania uroczystości z Rzymu” – powiedział Karaś.

Ze świata

Nielegalne burki. „Francuskie muzułmanki nie będą mogły zasłaniać twarzy” – informuje na swoich łamach „Gazeta Wyborcza”. Przepis do razu wywołał duże emocje

„Chodzi o ustawę przyjętą w październiku 2010 r., która zakazuje zasłaniania twarzy muzułmańskim kobietom, ale i wszystkim innym osobom, np. piłkarskim kibolom. Za złamanie zakazu grozi mandat 150 euro i obowiązkowy kurs wychowania obywatelskiego” – przypomina „GW”. I dodaje, że „o wiele surowsze kary grożą osobom, którym udowodniono by zmuszanie do zasłonięcia twarzy, np. mężom czy ojcom – 30 tys. euro grzywny i rok więzienia”. Dziennik pisze, że choć „policjanci będą mogli jedynie «perswadować» kobietom, aby zdjęły chusty, a w żadnym wypadku nie będą jej zrywać”, to „sprawa i tak jest jednak gorąca”. Zdaniem „Gazety”, choć „problem kobiet zasłaniających twarze jest marginalny” – gdyż szacuje się, że z około 2,5 mln muzułmanek

mieszkających we Francji robi to zaledwie ok. 2 tys. kobiet – to „sprawa wpisuje się jednak w szerszą debatę o miejscu islamu”. „Wielu Francuzów zadaje sobie pytania o to, gdzie przebiegają granice europejskiej tolerancji religijnej i światopoglądowej: czy w publicznych szkołach można serwować posiłki halal, czyli bez wieprzowiny i zgodne z rytualnymi zasadami uboju zwierząt? Czy na basenach można wyznaczać godziny tylko dla kobiet, tak by pływać mogły także muzułmanki? Czy wyznawczynie tej religii mogą domagać się w publicznych szpitalach, aby leczyły je wyłącznie kobiety?” – czytamy w „GW”.

Głos Apostolów
Stowarzyszenie Apostolów i Rodziny w Polsce, 21 sierpnia 2010 r.

Redakcja:

Paweł Bęga, ks. Mariusz Szypa,
ks. Tomasz Filinowicz, Katarzyna
Gancarz, ks. Janusz Gorczyca,

ks. Sebastian Kowalski, Antoni Markiewicz, Arkadiusz
Januszkiewicz, Joanna Rajewska, Jolanta Szewczyk,
Alina Wilgosiewicz, Piotr Wróbel, Mikołaj Piotrowski

Nasz e-mail: Zapostolowie@wp.pl

Sakrament dojrzałości chrześcijańskiej

11 IV 2011 roku był dniem szczególnym dla około pięćdziesiątki licealistów z naszej parafii, którzy przyjęli z rąk księdza biskupa Edwarda Janiaka sakrament bierzmowania.

W tym roku, nieco inaczej niż w latach poprzednich, grupę stanowili licealiści, a nie gimnazjaliści. Jest to spowodowane głównie tym, że młodzież w wieku 16 lat jest zdecydowanie dojrzała i świadomie może podjąć decyzję o przyjęciu lub odrzuceniu tegoż sakramentu. Nieco inna była także forma przygotowań, polegająca na znanej już w Oławie metodzie Alfa, czyli cyklicznych spotkaniach grupy zainteresowanych, integracji, a przede wszystkim katechezie.

Uroczystość rozpoczęła się Mszą Świętą o godzinie 18.00. W homilii biskup Janiak

podkreślił, jak ważne jest wybranie odpowiedniej ścieżki życiowej i umiejętne podążanie nią tak, aby nie wyrządzić żadnemu człowiekowi krzywdy. Ważne jest jednak i to, aby szanować każdą napotkaną na naszej drodze życiowej osobę. Po kazaniu nastąpił moment bierzmowania. Najpierw Ksiądz Biskup przeprowadził dialog z Księdzem Proboszczem, z którego dowiedział się, że młodzież jest gotowa do bierzmowania i w pełni świadoma obowiązków oraz praw spływających na nią po przyjęciu sakramentu. Następnie celebrowsał kandydatów olejami świętymi, przekazując im tym samym szczególny dar Ducha Świętego. Po Komunii Świętej, przyjętej w dwóch postaciach, cały obrzęd został wypełniony. Na zakończenie liturgii Biskup przemówił jeszcze raz do młodzieży, po czym udzielił wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Mikołaj Piotrowski

10 kwietnia

Oławskie obchody pierwszej rocznicy katastrofy pod Smoleńskiem

Podobnie jak w wielu miastach w Polsce, również w naszym mieście uczczono pierwszą rocznicę katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem, w której zginęło 96 osób udających się na uroczystości 70. rocznicy zbrodni katyńskiej. Wśród pasażerów tego tragicznego rejsu był Prezydent RP Jarosław Kaczyński wraz z Matką, marszałkowie Sejmu i Senatu, parlamentarzyści oraz członkowie różnych organizacji.

Oławski dzień pamięci rozpoczął się uroczystą sesją Rady Miasta o godz. 10.45 w Sali Rycerskiej Urzędu Miasta. Wśród zaproszonych gości był **ks. kardynał Henryk Gulbinowicz** – honorowy obywatel naszego miasta. Witali go **Franciszek Październik** – burmistrz Oławy i **Piotr Regiec** – przewodniczący Rady Miasta, który równocześnie prowadził sesję.

Najważniejszym punktem programu było odczytanie wszystkich nazwisk poległych w katastrofie. Uczynili to uczniowie LO Nr I im. Jana III Sobieskiego – **Gabriela Skórska** i **Jakub Węglowski**.

O godz. 10.30 odprawiona została Msza św. w intencji ofiar. Przewodniczył jej kard. Henryk Gulbinowicz, a homilię wygłosił **ks. prałat Stanisław Bijak**. Odnosząc się do tragedii sprzed roku, ks. Bijak postawił najpierw pytanie o źródło mordu sprzed 70 laty. Stwierdził, iż pomimo licznych prób odpowiedzi, które można by tu przytoczyć, zawsze pozostanie ono tajemnicą. Podobnie bezradni jesteśmy wobec zrozumienia tragedii prezydenckiego samolotu, który rok temu rozbił się pod Smoleńskiem. Z tą różnicą, że dzięki ofierze 96 uczestników lotu lecącego na obchody 70. rocznicy sowieckiego bestialstwa, cały świat dowiedział się o tym, co się tam wydarzyło, a co propaganda komunistyczna skrzętnie chciała ukryć, czy wręcz zakłamać.

Na zakończenie **ks. Janusz Górczyca** podziękował ks. Kardynałowi za obecność i przewodniczenie nabożeństwu. W słowie pożegnalnym ks. kard. Gulbinowicz podkreślił wagę pamięci o zmarłych, a szczególnie o tych, którzy zginęli w służbie dla Ojczyzny.

Piotr Wróbel

WIELKI CZWARTEK - MSZA WIECZERY PAŃSKIEJ

Przez wszystkie pokolenia Żydzi spożywali Paschę na pamiątkę wyjścia z ziemi egipskiej i zawarcia z Bogiem przymierza na Synaju. Podobnie było podczas Ostatniej Wieczery. Ale Jezus nadał tej uczcie nowy sens. Jak baranek został zabity, by uratować od śmierci pierwotnych w Egipcie, tak Jezus nazajutrz zostanie zabity, by wszystkich ludzi uratować od śmierci wiecznej. Ewangelia przypomina o tym, jak Jezus przed wieczerzą umył uczniom nogi. Przypomina to prawdę, że wszelkie przewrocenie w Kościele powinno odbywać się w duchu służby bliźniemu... Na zakończenie uroczystości Ciało Chrystusa zostaje przeniesione do specjalnie przygotowanej kaplicy adoracji (kiedyś nazywanej ciemnicą). Tam do późnych godzin wieczornych wierni uczniowie czuwać będą wraz z Jezusem. Tabernakulum jest opróżnione i otwarte, gaśnie wieczna lampka, a ołtarz, przy którym jeszcze przed chwilą sprawowano Najświętszą Ofiarę, stoi obnażony i pusty. Wchodzimy w czas Bożej męki...

WIELKI PIĄTEK LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ

W tym dniu nie sprawuje się Mszy św. Późnym popołudniem rozpoczyna się najważniejszy obrzęd tego dnia - Liturgia Męki Pańskiej. Składa się ona z trzech części: liturgii słowa, adoracji Krzyża i obrzędów komunii. Wszystko zaczyna się nietypowo. Ministranci i kapłani wychodzą w ciszy, przed ołtarzem kapłan pada na twarz. Wobec zbawczej śmierci Jezusa wszelkie słowa są nieodpowiednie. W tej chwili cisza mówi znacznie więcej. Na zakończenie liturgii słowa odbywa się wyjątkowo uroczysta modlitwa powszechna. W dziesięciu wezwaniach prosimy Boga, aby miał w opiece cały świat. Od dwóch tygodni wszystkie krzyże w kościołach były zasłonięte. W Wielki Piątek ukazują się je ponownie wiernym. Kapłan odsłania krzyż, śpiewając: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a wszyscy, odpowiadając „Pójdźmy z pokłonem”, padają na kolana, wielbiąc Zbawiciela.

Po adoracji Krzyża następuje Komunia Święta. Rozdaje się Ciało Chrystusa, konsekrowane poprzedniego dnia. Karmimy się pokarmem, który daje życie wieczne... Wielkopiątkową liturgię kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem. Monstrancja

jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito doczesne szczątki Jezusa. Tego wieczora i przez cały następny dzień trwa adoracja. Wielu przyjdzie także ucałować krzyż. Bo „na drzewie rajskim śmierć wzięła początek, na drzewie krzyża powstało nowe życie, a szatan, który na drzewie zwyciężył, na drzewie również został pokonany przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana”.

WIELKA SOBOTA - CISZA

W tym dniu oprócz liturgii godzin, nie sprawuje się żadnych obrzędów. W ciszy czekamy na Niedzielę Zmartwychwstania.

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA - WIELKA PASCHAŁNA

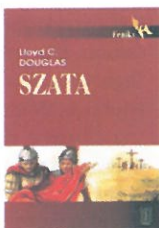
Na początku następuje poświęcenie ognia, a potem prowadzący kreśli na paschale znak krzyża, litery Alfa i Omega oraz na polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku, umieszcza też pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża. Z zapalonym paschałem procesja wchodzi do nieoświetlonego kościoła. Ci, którzy doświadczyli w swoim życiu lęku przed ciemnością, wiedzą, czym dla człowieka jest światło. Rozprasza nie tylko ciemności, ale także obawy. Chrystus jest tym, który swoim zmartwychwstaniem rozprasza ciemności grzechu i śmierci, który na powrót wlewa w serca radość życia. Symbolikę światła wyjaśnia śpiewane orędzie wielkanocne.

Liturgia słowa jest wyjątkowo rozbudowana. Pokazuje całą historię zbawienia: od początku świata, poprzez wyprowadzenie narodu wybranego z Egiptu, aż do czasu, gdy Boży Syn stał się Barankiem, by zbawić grzechy świata, a zabity za grzechy świata trzeciego dnia powstał z martwych.

Kolejna część celebracji to liturgia chrzcielna. Dawniej większość chrześcijan w tej właśnie chwili przyjmowała chrzest. Dziś, po błogosławieństwie wody, najczęściej odnawiamy przyrzeczenia chrzcielne i modlimy się za tych, którzy przyjmują ten sakrament. Z zapalonymi świecami w ręku wierni wyrzekają się grzechu, wszystkiego, co prowadzi do zła, i szatana, głównego sprawcy grzechu, a następnie wyznają wiarę. Na zakończenie obrzędów odbywa się jeszcze procesja rezurekcyjna. Chrześcijanie całemu światu ogłaszają radosną wieść: możecie już otrzeć łzy, śmierć została pokonana.

Szata

Autor: Douglas Lloyd C.
Wydawnictwo: Feniks

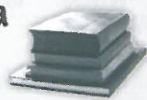
Cesarstwo rzymskie, Grecja, Jerozolima tuż przed oraz w I wieku Nowej Ery, zapoczątkowanej przez Boga, który stał się człowiekiem i umarł za nasze grzechy na krzyżu...

Historia rodziny rzymskiego senatora, w której wszystko się zmienia w momencie, kiedy syn senatora poddaje krytyce rozpustnego cesarza. Młody Marcellus zostaje za ten czyn mianowany trybunem i wysłany do słynącego z bardzo złej sławy fortu na wschodnich krańcach Morza Śródziemnego... Daleko od domu czeka go nie tylko

Dobra książka

Agata Żyniewicz

sprawdzian męstwa i odpowiedzialności, ale i próba ponad ludzkie siły oraz następujący po niej ból duszy, który może uleczyć tylko sam Bóg.

Powieść Douglasa to powieść o każdym z nas, o naszej drodze od grzechu i błędu ku światłu Słowa i prawdziwej miłości, która nie zna strachu... Wraz z Marcellusem znajdziemy się w Jerozolimie u stóp Golgoty ... a następnie przemierzmy wraz z nim duchową drogę, podczas której m.in. pójdziemy po autentycznych śladach Jezusa z Nazaretu wraz z jego najbliższymi uczniami.

Zakon dolorystów

Zgromadzenie Synów Matki Bożej Bolesnej powstało w 1893r. w Nowym Mieście nad Pilicą. Jego założycielem jest bł. O. Honorat Koźmiński, kapucyn. Głównym celem Zgromadzenia, które zostało oparte na III Regule św. Franciszka, było i jest niesienie światu Chrystusa poprzez modlitwę i pracę oraz zachowanie rad ewangelicznych: ubóstwa, czystości i posłuszeństwa.

Od samego początku cechą charakterystyczną Zgromadzenia było dotarcie do człowieka, tam gdzie przebywał. Szczególną opieką bracia otaczali dzieci i młodzież, zwłaszcza ubogą i zaniedbaną moralnie. Ożywianie ducha religijnego stało się charyzmatem zgromadzenia, który bracia realizowali poprzez tworzenie małych wspólnot w środowiskach miejskich. Zgromadzenie Dolorystów, powołane po to, aby nadać sens pracy, było mozaiką różnych zawodów: nauczyciele, księgarze, rzeźbiarze, organiści, sklepikarze, stolarze, ogrodnicy, pszczelarze, robotnicy fabryczni oraz inni. Bracia rzemieślnicy, odczytując znaki czasu oraz ich powołanie misyjne, osiedlali się w różnych miastach, zakładając warsztaty nauki zawodu, szkoły oraz internaty. Wszystko to służyło zarówno podniesieniu poziomu zawodowego, kulturalnego, ale przede wszystkim religijnego.

Zakony w Polsce

Joanna Rajewska

Obecnie w Józefowie mieści się Dom Generalny Zgromadzenia oraz Nowicjat - kolebka nowych powołań. W miejscowym domu zakonnym odbywają się spotkania, rekolekcje, dni skupienia dla różnych zgromadzeń zakonnych, instytutów świeckich, a przede wszystkim ruchów i wspólnot kościelnych..

Głównym celem Zgromadzenia jest bycie z Chrystusem przez życie we wspólnocie, modlitwę i pracę oraz zachowanie rad ewangelicznych: posłuszeństwa, czystości, ubóstwa. Celem szczegółowym jest apostołstwo, zwłaszcza wśród młodzieży, które realizowane jest poprzez różne posługi, a szczególnie przez świadectwo własnego życia.

Wzorem pobożności i duchowości eucharystycznej jest Maryja. Doloryści tak jak Ona pragną żyć tajemnicami Jej Syna. Pomaga im w tym właśnie **Matka Bolesna**. Kierują się hasłem danym przez Założyciela: „**Wszystko dla Chrystusa, wszystko przez Maryję**”.

Jak czytać Pismo święte?

Powoli, ale systematycznie poznawaliśmy tzw. ogólny wstęp do Pisma Świętego. Wiemy już – mam nadzieję – czym różni się księgi kanoniczne od ksiąg apokryficznych, czym jest natchnienie biblijne, jakie zasady hermeneutyczne obowiązują dla odczytania właściwego sensu biblijnego oraz mamy ogólne pojęcie o historii egzegezy. A zatem najwyższy czas – jak sądzę – przejść od teorii do praktyki. W najbliższych kilku odcinkach pragnę się pochylić nad zasadami, które pomogą właściwie czytać i rozumieć świętą księgę chrześcijan.

W realizacji powyższego zamierzenia pragnę poślikować się niewielką książką wydaną przed 4 laty przez wydawnictwo „Palabra”, a zatytułowaną „Pismo Święte – czym jest i jak je czytać?”. Autor tej książki – ks. Mariusz Rosik – jest kapłanem

Rozważania nad Biblią

Ks. Tomasz Filinowicz

archidiecezji wrocławskiej i należy do grona wybitnych i szanowanych współczesnych polskich biblistów. Formułuje on dziesięć zasad, które mają być pomocą w dobrym czytaniu Biblii i zaraz później dodaje, że nie wyczerpują one niestety tematu, ale są podstawą dla dalszej pracy.

We wstępie do tego nowego działu w ramach naszych „Spotkań z Biblią” pragnę bardzo wyraźnie zaznaczyć, że wszystka ta wiedza będzie pozbawiona znaczenia, jeśli zabraknie tego co najważniejsze, czyli osobistej lektury Pisma Świętego. A zatem zapraszam do czytania Biblii.

Aktywne uczestnictwo

Dużo się o nim mówi, wiele inicjatyw powstaje, aby je promować, ale czy w prawidłowy sposób pojmujemy to, co kryje się pod tym ładnie brzmiącym wyrażeniem? No właśnie, co to znaczy aktywnie uczestniczyć? Wielu twierdzi, że to Sobór Watykański II nagle „odkrył”, że wierni muszą aktywnie uczestniczyć w liturgii. To nieprawda. Kościół katolicki przez 1940 lat dostrzegał rolę wiernych w zgromadzeniu liturgicznym.

Konstytucja soborowa pod określeniem „aktywne uczestnictwo” na pewno nie rozumiała jedynie wstawania, klęknięcia, wspólnego śpiewania itp. Jeżeli dramaturgię liturgii rozumiałoby się jedynie w takim kontekście, to można to określić jednym skrótem: ADHD. I nie jest to moje porównanie, lecz jednego z moich wykładowców na studiach teologicznych.

Aktywność to nie tylko ruch i jakiegokolwiek

Liturgia bez tajemnic

Paweł Beyga

działanie. Aktywność zakłada pewne zrozumienie tego, w czym się uczestniczy. Każdy wierny musi zaangażować się przede wszystkim duchowo. Przy ołtarzu nie musi przez cały czas toczyć się wartka akcja, nie wszyscy muszą się ruszać, organy nie muszą ciągle grać a wierni śpiewać, celebrans nie musi na początku i na zakończenie liturgii mówić do wiernych. Liturgia nie może być ciszą oraz chwilowego zastęgnięcia.

Najważniejsza walka zawsze toczy się we wnętrzu człowieka. Zatem aktywne uczestnictwo, na które nacisk kładł ostatni sobór, to aktywność w skrytości serca. Całe działanie na zewnątrz powinno być wyrazem stanu ducha. Inaczej, choćby sto osób coś wykonywało podczas liturgii, będzie ona jedynie ładnym przedstawieniem, lecz bez serca gotowego na działanie Boga, które jest

Nasz adres Internetowy
2apostolowie@wp.pl

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
PW. ŚŚ. AP. PIOTRA I PAWŁA
W OŁAWIE

www.petrus.olawa.pl

Ogłoszenia parafialne

Poradnia Rodzinna przy parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w:
PONIEDZIAŁKI w godz. od 8.00 - 10.15
WTORKI w godz. od 16.00 - 19.45
SOBOTY w godz. od 15.00 - 19.30

**Konieczna wcześniejsza rejestracja
drogą elektroniczną!!!
(www.petrus.olawa.pl)**

Kancelaria parafialna

Od poniedziałku do piątku w godz. 9.30 - 11.00.
Po wieczornej Mszy św. - od poniedziałku do
soboty.

W pilnych sprawach można kontaktować
się telefonicznie, dzwoniąc
pod numer tel: 783-596-323

W minionym tygodniu odeszli:

+ Julia SZACHNIEWICZ

Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie...

Archidiecezjalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w poniedziałki i środy
w godz. 16.00 - 19.00
oraz w czwartki w godz. 9.00 - 14.00.
Wrocław, ul. Katedralna 4/25
tel/fax: 071-327-11-03

**Przypominamy, że w naszej parafii porządek
Mszy Świętych jest następujący:**

w niedziele:
7.00, 8.00, 10.00, 11.30, 13.00, 16.00, 18.00, 19.15
w dni powszednie: 7.00, 9.00, 18.00

W minionym tygodniu przez chrzest do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:

Dalia Oktawia PŁASZEWSKA

Tomasz SMOLEŃ

Natalia WAWRZEŃCZAK

Nietuzinkowy rekolekjonista

Tegoroczne rekolekcje wielkopostne w naszej parafii poprowadzi ks. Kazimierz Gajowy SDB, misjonarz z Libanu. Spotkania potrwają od niedzieli palmowej do wtorku, 19 kwietnia. Oto garść informacji o naszym Misjonarzu.

Salezjanin, od 28 lat misjonarz na Bliskim Wschodzie. W przeszłości przez cztery lata studiował teologię w Izraelu. Od 24 lat jest misjonarzem w Libanie. Arabista i pedagog pracujący na rzecz pokoju i solidarności między ludźmi różnych kultur i religii, w kontekście islamsko - chrześcijańskim.

Ks. Kazimierz Gajowy znany jest z zaangażowania w dzieło edukacji młodych Libańczyków, ma ogromny wkład w szerzenie pokoju i tolerancji poprzez przeróżne inicjatywy, takie jak prężnie działające oratoria, wakacyjne obozy dziecięce i młodzieżowe, współpracę na polu edukacji i kultury z Ambasadą Polską i całą wspólnotą polską w Libanie. Misja ks. Kazimierza jest również skierowana na wspólnotę Polaków mieszkających w Libanie, co objawiło się w sposób szczególny podczas ewakuacji obywateli polskich, a także włoskich z kraju objętego wojną w lipcu 2006 roku. Ogromną i niezwykle konkretną pomoc ofiarował misjonarz rzeszom uchodźców syzykich, ich dzieciom i chorym w czasie tej samej lipcowej wojny.

Podczas swojej misyjnej działalności współpracował z polskimi i międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi - przede wszystkim

z Międzynarodowym Salezjańskim Wolontariatem VIS i Polską Akcją Humanitarną. Potrafił zapalić swoim entuzjazmem, wołą szerzenia pokoju i niesienia pomocy poszkodowanym muzułmanom także grupę młodych chrześcijan libańskich, którzy jako wolontariusze ofiarnie działali podczas wojny.

W latach 1987 – 1993 pracował jako wychowawca w Salezjańskim Centrum Młodzieżowym w Libanie, w miejscowości El-Houssoun. W międzyczasie ukończył Pontificium Institutum Arabicorum et Islamologiae w Rzymie uzyskując dyplom „Licentia studiorum Arabicorum et Islamicorum”. Od 1993 do 1998 roku był dyrektorem Salezjańskiego Centrum Młodzieżowego w Libanie. Następnie w latach 1998 – 2001 studiował na Uniwersytecie w Caen we Francji, gdzie w 1999 uzyskał dyplom z języka francuskiego (DALF), a 2002 roku dyplom magistra (Maitrise de Science de l'Education) z nauk wychowawczych. W 2001 roku został mianowany dyrektorem szkoły zawodowej „Don Bosco Technique Fidar” (funkcję tę sprawował do 2006 roku). W tym też roku został mianowany Koordynatorem Międzynarodowego Wolontariatu Don Bosco przy Salezjańskim Ośrodku Misyjnym w Warszawie.

Za działalność misyjną został odznaczony w 2008 w Libanie Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski „Polonia Restituta”.